

Engasjert om rusbehandling

Kari Lossius (red.) | Håndbok i rusbehandling *Til pasienter med moderat til alvorlig rusmiddelavhengighet*, 2. utgave, Gyldendal, 2012. 440 sider

Det er et stort behov for gode norske bidrag om rusbehandling. Boka *Håndbok i rusbehandling* med Kari Lossius som redaktør er definitivt et slikt. Boka kom første gang ut i 2011, og foreligger nå i revidert utgave. Den nye utgaven er oppdatert i forhold til nytt lovverk ved samhandlingsreformen fra 2012, og har i tillegg tre nye kapitler.

Boka inneholder nå totalt 19 kapitler, de fleste skrevet av erfarne klinikere (mest psykologer) med tilknytning til stiftelsen Bergensklinikkene, men også fra andre fagmiljøer i Norge. Temaene er bl.a. om det å ruse seg, diagnostikk, hjernen, personlighetsproblemer, ADHD, avrusning, psykoselidelser og rus, behandling for gravide, aktuelle terapeutiske metoder og problemstillinger knyttet til samarbeid og samhandling.

Bidragstyperne belyser hvor utrolig givende, utfordrende og kunnskapsintensiv moderne rusbehandling er

Det jeg særlig liker, er at bidragstyperne hver for seg og til sammen belyser hvor utrolig givende, utfordrende og kunnskapsintensiv moderne rusbehandling er. Når erfarne klinikere med god oversikt og spesialisert kunnskap på sentrale rusrelaterte områder får boltre seg i nær sagt fri utfoldelse, må det bare bli bra. Det ligger selvsagt mye arbeid bak hvert bidrag. Et nokså gjennomgående grep med bruk av kliniske eksempler fungerer godt. De ulike bidragene gjennomsyses av det Lossius selv skriver i forordet:

«... Vi er alle glødende opptatt av at rusproblematikk skal få høyere faglig status, at denne pasientgruppen skal få bedre behandlingsvilkår, og at ruspasienter skal bli ivaretatt på samme måte som alle andre pasienter. Boka gir et innblikk i behandlingsmetoder og modeller vi selv er fortrolige med og har klinisk erfaring med.»

Boka søker å favne bredt, men egner seg kanskje best for psykologer og andre behandlere innenfor spesialisthelsetjenesten. Ansatte i kommuner og andre interesserte vil selvsagt ha nytte av boka, men ståstedet er i hovedsak godt plantet innenfor den spesialiserte rusbehandlingen.

Er det svakheter eller noe som savnes? Jeg skulle ønsket belyst en mer grunnleggende forståelse av avhengighet. Jørgen G. Bramness, forskningsdirektør ved Senter for rus og avhengighetsforskning (SERAF) ved Universitetet i Oslo, slår i sitt innledende kapittel nokså kategorisk fast at avhengighet er en kronisk tilbakevendende lidelse. Mye av det som presenteres senere med vekt på psykologisk behandling, kan sies å utfordre dette. Med 19 ulike bidrag er det mange innebygde motsetninger som formidles, hvor jeg gjerne også kunne ønsket noen tydeligere integrerende bidrag. Samtidig viser boka bredden i feltet, hvor nettopp det å ta i bruk riktige kunnskaper og ferdigheter kombinert med gode holdninger tilpasset pasientens behov og situasjon er det som kjennetegner gode behandlere.

Anmeldt av Reidar Hole, Psykologspesialist, leder Kompetansesenter rus – Midt-Norge